

કોથા આહ, પ્રભુ, એસેહિ દીનહીન,
 આલય નાહિ મોર અસીમ સંસારે !

અતિ દૂરે દૂરે ઢમિહિ આમિ હે 'પ્રભુ પ્રભુ' વ'લે ડાકિ કાતરે ॥
 સાડા કિ દિવે ના । દીને કિ ઠાવે ના । રાથિવે ફેલિયે અકૂલ આંધારે ?
 પથ યે જાનિ ને, રજની આસિહ્ને, એકેલા આમિ યે એ વનમાઝારે ॥
 જગતજનની, લહો લહો કોલે, વિરામ માગિહ્ને પ્રાન્ત શિશુ એ ।
 પિયાં અમૃત, તૃષિત સે અતિ— જુડાં તાહારે સ્નેહ વરષિયે ॥
 ત્યજિ સે તોમારે ગેહિલ ચલિયે, કાંદિહ્ને આજિકે પથ હારાઈયે—
 આર સે યાવે ના, રહિવે સાથ-સાથ, ધરિયે તવ હાત ઢમિવે નિર્ઘયે ॥
 એસો તવે, પ્રભુ, સ્નેહનયને એ-મુખ-પાને ઠાં— ઘુઠિવે યાતના,
 પાઈવ નવ વલ, મુઠિવ અશ્વજલ, ઠરણ ધરિયે પૂરિવે કામના ॥

Parjaay: Puja O Prarthana, Taal: Ektaal (3-3), Style: Gujarati Bhajan
 Visit www.geetabitan.com for notation and other detail